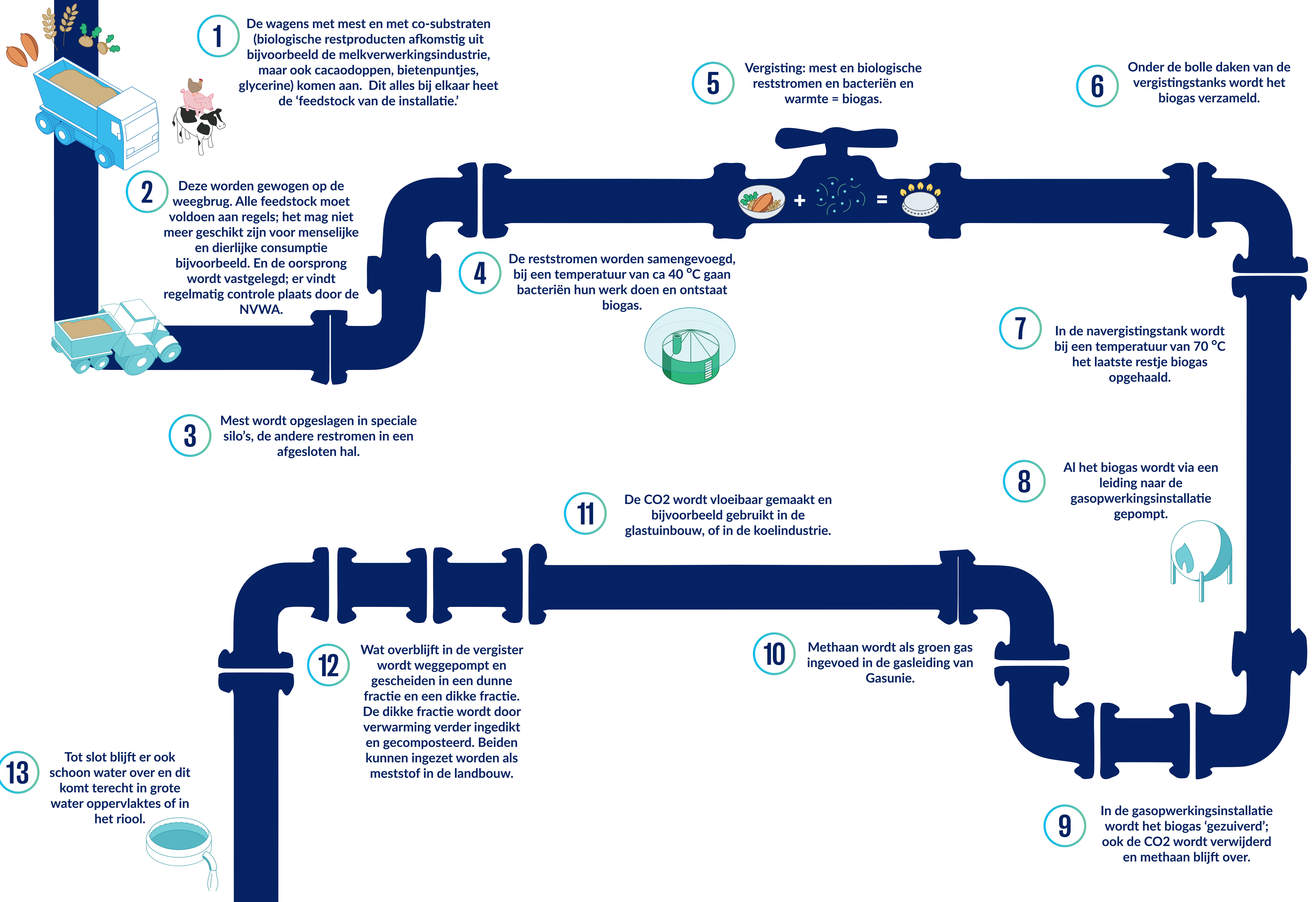

PRODUCTIE GROEN GAS

1

De wagens met mest en met co-substraten (biologische restproducten afkomstig uit bijvoorbeeld de melkverwerkingsindustrie, maar ook cacaooppotten, bietenpuntjes, glycerine) komen aan. Dit alles bij elkaar heet de 'feedstock van de installatie.'

2

Deze worden gewogen op de weegbrug. Alle feedstock moet voldoen aan regels; het mag niet meer geschikt zijn voor menselijke en dierlijke consumptie bijvoorbeeld. En de oorsprong wordt vastgelegd; er vindt regelmatig controle plaats door de NVWA.

3

Mest wordt opgeslagen in speciale silo's, de andere reststromen in een afgesloten hal.

4

De reststromen worden samengevoegd, bij een temperatuur van ca 40 °C gaan bacteriën hun werk doen en ontstaat biogas.

5

Vergisting: mest en biologische reststromen en bacteriën en warmte = biogas.

6

Onder de bolle daken van de vergistingstanks wordt het biogas verzameld.

7

In de navergistingstank wordt bij een temperatuur van 70 °C het laatste restje biogas opgehaald.

8

Al het biogas wordt via een leiding naar de gasopwerkingsinstallatie gepompt.

10

Methaan wordt als groen gas ingevoerd in de gasleiding van Gasunie.

9

In de gasopwerkingsinstallatie wordt het biogas 'gezuiverd'; ook de CO2 wordt verwijderd en methaan blijft over.

11

De CO2 wordt vloeibaar gemaakt en bijvoorbeeld gebruikt in de glastuinbouw, of in de koelindustrie.

12

Wat overblijft in de vergister wordt weggepompt en gescheiden in een dunne fractie en een dikke fractie. De dikke fractie wordt door verwarming verder ingedikt en gecomposteerd. Beiden kunnen ingezet worden als meststof in de landbouw.

13

Tot slot blijft er ook schoon water over en dit komt terecht in grote water oppervlaktes of in het riool.